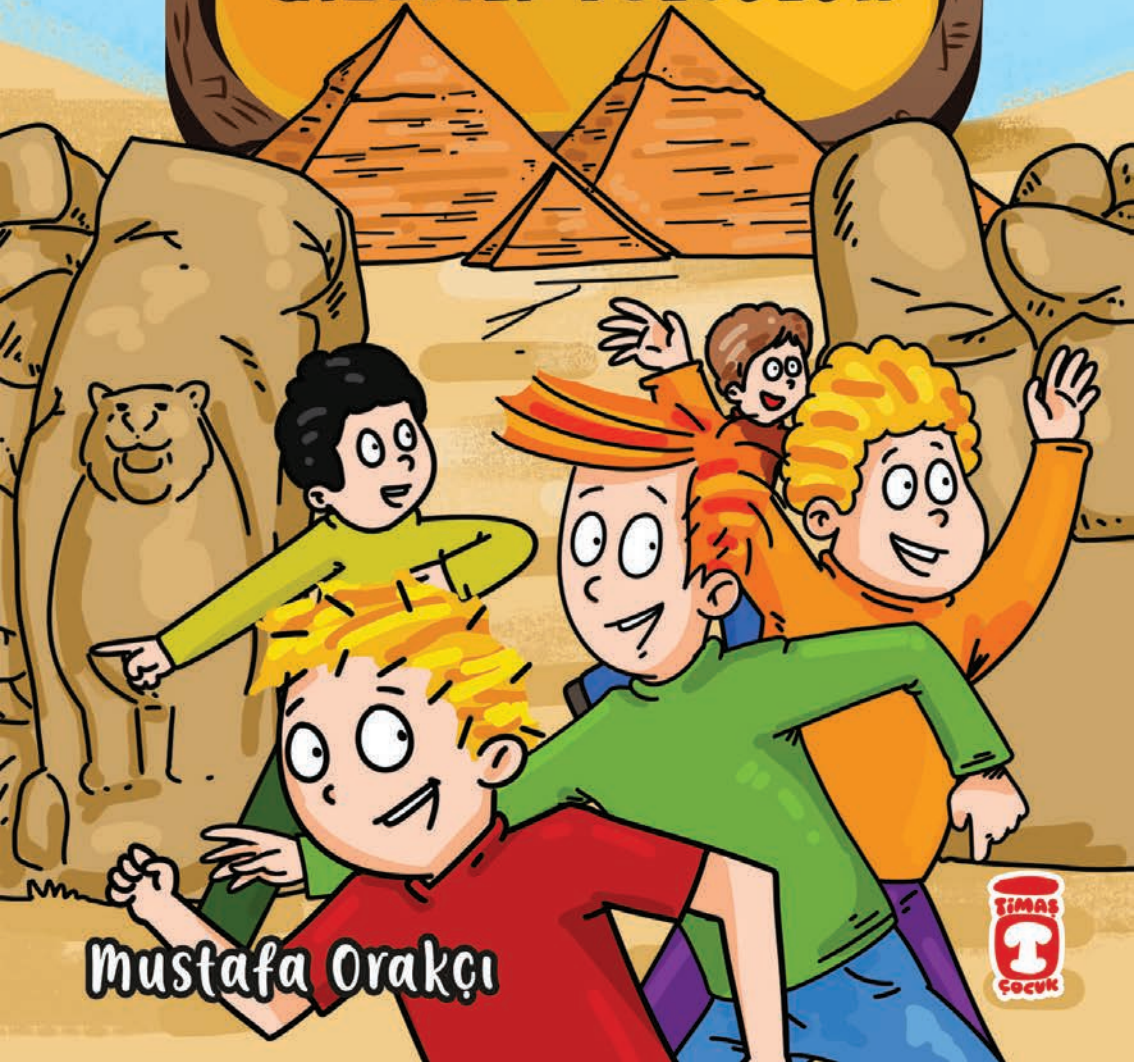

LEVENT

HİTİT'TEN MİSİR'A GİZEMLİ YOLCULUK

Mustafa Orakçı

KARGO İLE GELEN HEDİYE

Uzun süredir yakalamaya çalıştığımız Cesur Taş'tan haber alamıyoruz. Bu aslında pek de kötü bir şey değil. Gerçi onu yakalamak ve bu sayede yeni yerler görmek son derece eğlenceliydi. Ancak peşinde Cesur Taş olmadan dolaşmak daha güzeldi. Cesur Taş'tan haber alamayınca Mine Abla ile de görüşemez olmuştuk. Bu durumun böyle sonsuza kadar süreceğini düşünmüyordum ama bu kadar çabuk yine maceranın

içine düşeceğimi gerçekten bilmiyordum. Bu koşuşturmanın farklı şehirlerde ve farklı bir kıtada devam edeceğini kim söylese inanmazdım.

Her şey bir tarafa bir gün sonra karne alacağımız için çok heyecanlıydım. Yaz tatilinde yapacaklarımı planlıyordum. Yapılacaklar listesi hazırlıyordum. Bu listeyi oluştururken tayfadan da yardım aldım. Dolu dolu bir yaz tatili geçirmeyi planlıyorduk. Ama her şey bana bir kargo gelmesiyle başladı.

Kapı çaldığında evde yalnızdım. Gelenin annem olduğunu sandım ama karşımda kargo dağıtıcısını görünce şaşır-dım.

-Levent Bey evde mi?

-Merhaba, Levent benim, dedim.

Kargocu bana küçük bir kutu verdi. Kutunun içinde ne olduğunu merak ettim. Bunun içine kalem bile sığmazdı. Kutuyu açmadan önce kimden geldiğini öğrenmek için üzerine baktım. Ama benim adım ve

adresim dışında kimsenin adı yazmıyordu. Buna bir anlam veremedim. Ben de hemen kutuyu açtım. İçinden merakımı daha arttıracak bir şey çıktı. Kutunun içinden neredeyse avuç içim kadar küçük bir kare şeklinde bir topraktan bir şekil çıktı. Bu kurutulmuş fayansa benzeyen kahverengi toprağın üzerinde garip şekiller vardı. Bu şekillerin ne olduğunu anlayamamıştım. Bunun bir yazı olduğunu anlayabiliyordum ama burada ne yazdığını kestiremedim.

“Nasıl olsa bunu öğrenirim,” diyerek bana gelen hediyeyi kitaplığıma koydum. Akşam olduğunda bizimkilere sorar ve öğrendim.

Akşam annem ile babam eve gelince ikisinin de boynuna sarıldım.

-Anne ve baba ikinize de çok teşekkür ederim. Kargodan adıma gönderdiğiniz karne hediyemi aldım. Çok güzel aynı zamanda çok ilginç bir hediye... Size bu ilginç hediye için teşekkür ederim, dedim. Bir de ne olduğunu söylerseniz çok mutlu olacağım.

Annem ile babam birbirlerinin yüzüne baktılar.

-İyi ama biz sana hediye almadık ki...

Mert hemen atıldı:

-Zaten hediye alacak olsalar önce bana alırlardı. Hediyeyi önce sana alırlarsa ben problem çıkartırdım. O yüzden rahat ol ağabey.

Bu kargo işi iyice kafamı kurcalamaya başladı. Acaba kimden gelmişti?

Ertesi sabah yani okulun son günü karneleri almak için gittiğimde derse girmeden önce sınıfa girdim ve bizim öğretmeni masasında otururken görünce hemen konuşmaya başladım.

-Öğretmenim, size teşekkür ederim, dedim.

-Niçin Levent.

-Hediye için...

Öğretmen yüzüme ne hediyesi der gibi baktı. Ben de bu durumu çözmek için gönderilen hediyeyi çantamdan çıkardım ve öğretmenin masasının üzerine koydum. Öğretmen bir süre masanın üzerinde duran hediyemi inceledi.

-Leventçğim, bu hediyeyi ben göndermedim. Ama bunun ne olduğunu biliyorum. Bunun adı bir tablet. Üzerindeki yazının adı da yanlış bilmiyorsam çivi yazısı...

ÇİVİ YAZISI

Bunun bir tablet olduğunu ve çivi yazısı ile yazıldığını öğrenmiştim. Ama bu, kafamdaki soruları gidermemişti. Sırama oturdum ve tabletimden çivi yazısı hakkında bir şeyler öğrenmek için araştırmaya başladım.

İnsanlar milattan önce 3 binli yıllarda çivi yazısını bulmuşlar. İlk bulunan yazı sistemi çivi yazısıdır. Yani insanlar ilk çivi yazısı ile yazmaya başladılar. Mezopotamya yani Fırat ve Dicle Nehirleri arasında kalan bu bölgede bulunan çivi yazısını ilk olarak Sümerler kullanmıştır.

Sümerlerden sonra Mezopotamya'daki pek çok millet bu yazıyı kullanmaya başlamıştır. Hititlerin de bu yazıyı kullanması ile

Anadolu'ya gelen bu yazı, yumuşak bir kil üzerine üçgen uçlu bir kamış ile yazıldığı için ve yazıyı oluşturan çizgi çiviye andırdığı için bu adı almış. Kilden yapılmış olan tablet yumuşakken yazı yazılır ve sonra da kurumaya bırakılırmış. Daha uzun ömürlü olması için fırında pişirilen tabletler de vardır. Çivi yazısı sadece kil tabletlere değil. Aynı zamanda sert kaya yüzeylerine de yazıldığı görülmüştür. Farklı dilleri konuşan pek çok medeniyet çivi yazısını kullanmışlardır. Başta insanlar resimlerle düşüncelerini anlatmış, resimleri daha kolay çizmek için önce onları basitleştirmiştir. Sonra bu çizimler değişime uğramış ve çivi yazısı halini almıştır. Çivi yazısı da zaman içerisinde değişiklik göstermiştir

Bizim öğretmen doğru söylüyordu. Bu tablette yazan şey kesinlikle çivi yazısıydı. Çivi yazısı olduğunu öğrenmiştim ancak sınıfa bizim tayfanın diğer elemanlarının da gelmesi ile durum daha da karışık bir hal aldı.

Osman yanıma gelip masaya oturdu. Benim kil tabletimin yanına benimkisiyle aynı boyda bir kil tablet koydu. Onu tabletine baktığımda ondaki yazıların farklı olduğunu gördüm. Tayfanın diğer elemanları da ceplerindeki tableti çıkardı ve masaya koydu. Benim, Osman'ın, Hayri'nin ve Kamil'in tabletinde de farklı

farklı yazılar vardı. Dört tablet de kargo ile gelmiş ve bunları kimin gönderdiği belli değildi.

Osman:

-Bu hepimizi tanıyan birisi tarafından gönderilmiş.

-Ben sordum, dedim: Öğretmen göndermemiş.

-O zaman bizi tanıyan başka bir kişi tarafından gönderilmiş olabilir.

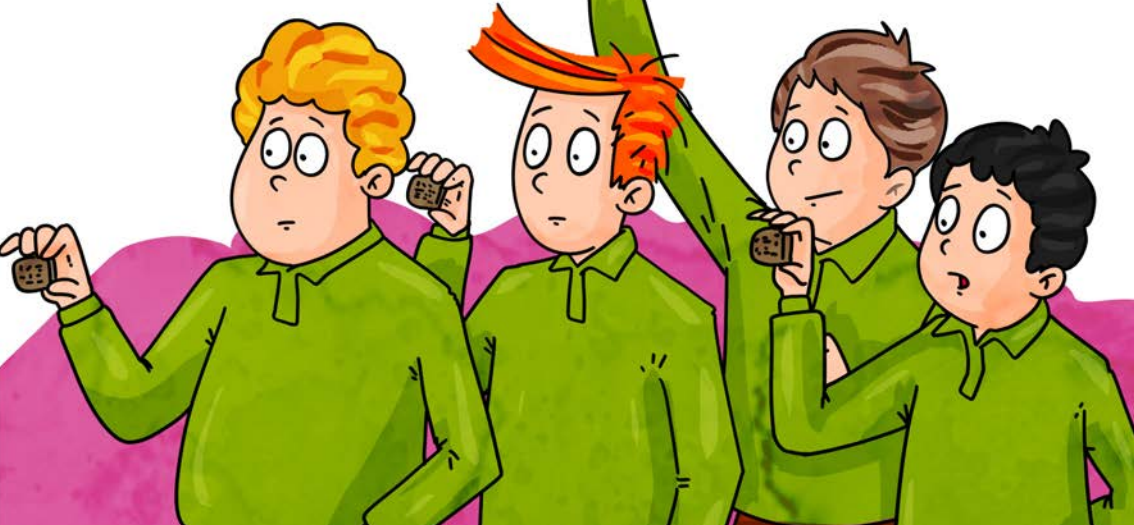
Hayri hemen atıldı:

-Belki de Mine Abla göndermiştir. Ya da tahmin ettiğim başka biri daha var ama söylemeye korkuyorum.

Hayri'nin söylemekten korktuğu ismi hepimiz neredeyse aynı anda söyledik:

-Cesur Taş!

Hemen öğretmenler odasına gittik. Öğretmenimizi dışarıya çağırdık. Hepimiz elimizde tuttuğumuz tabletleri ona doğru uzattık. Öğretmen bir tabletlere baktı. Sonra da bize döndü:

-Bu iş oldukça ilginçleşiyor, dedi.

-Belki de Mine Abla göndermişti, dedim: Ya da başka bir tahminim var ama umarım o değildir: Cesur Taş.

Kısa bir sessizlik oldu. Öğretmen elimizdeki tabletlere baktı durdu. Sonra kafasını kaldırıp konuşmaya başladı.

-Arkadaşlar her durumda da yapmamız gereken şey Mine Hanımı aramak. Ama siz şimdi bunu dert etmeyin. Sınıfa gidin ve karnelerinizi bekleyin. O elinizdekilere de sahip çıkın. Onları kırmayın veya kaybetmeyin. Karne töreninden sonra bu işle ilgileniriz. Haydi, şimdi sınıflarınıza...

Öğretmen söylemese tabletti, çivi yazısıydı derken karneyi unutmuştuk. Karne töreni yapıldı. Hepimiz karnelerimizi aldık. Okul boşalınca bizim sınıfta toplandık. Öğretmeni beklemeye başladık.

Biz kendi aramızda konuşurken Mert geldi. Konuşmamızı dinlemeye başladı. Bir süre dinledikten sonra bana döndü:

-Ağabey size tablet mi aldılar? Yoksa karne hediyesi miydi? Benim neden haberim yok. Bana neden aldılar? Büyüklüğü ne kadar? Hızlı mı?

Mert'i tanıyordum. Ne söylersem söyleyeyim bana soru sormaya devam edecekti. Ben de hemen cebimdeki

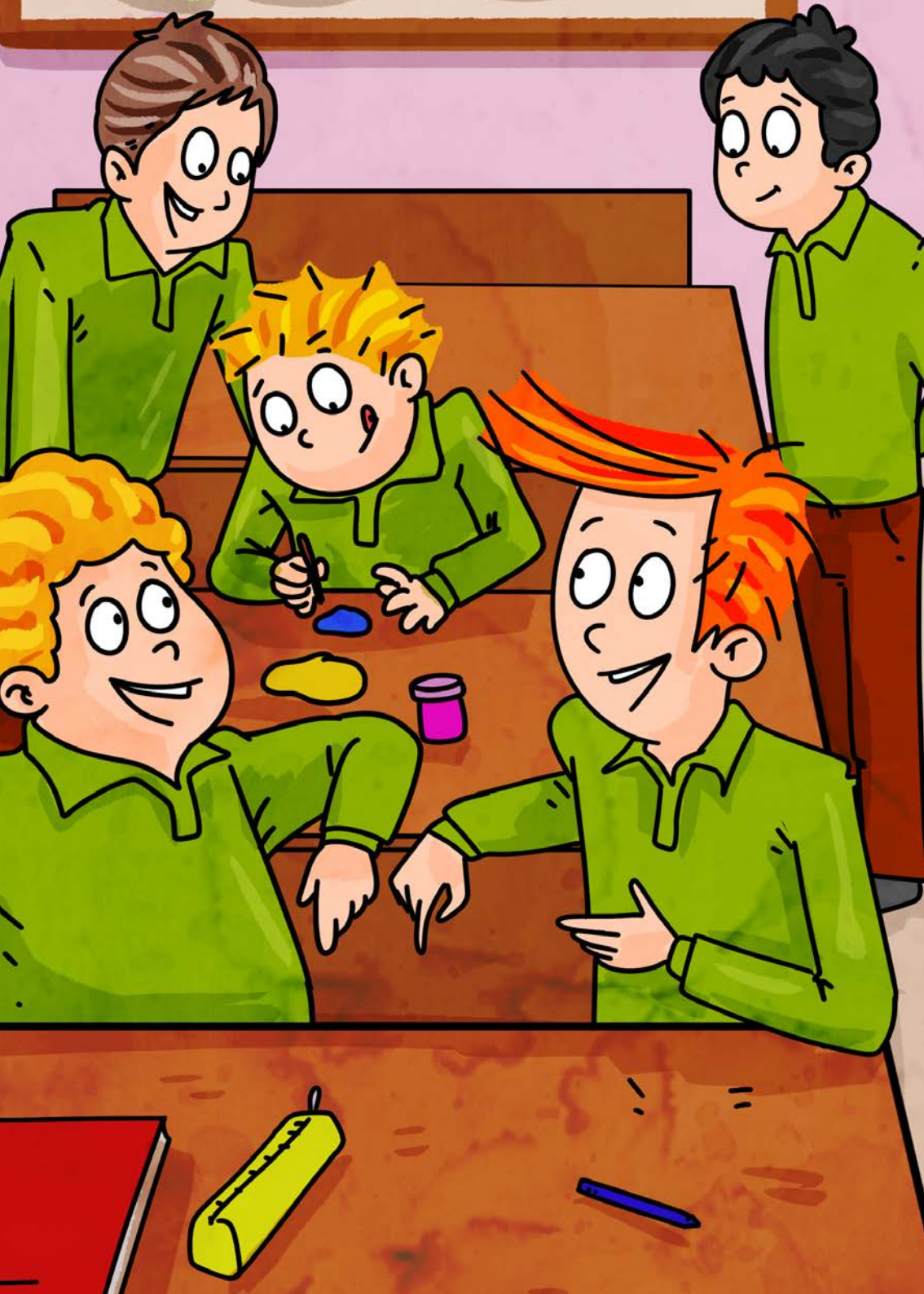
kil tableti çıkardım. Sonra benle birlikte diğerleri de çıkardılar. Tabletleri sıraya dizdik. Mert bir süre ses çıkarmadan tabletleri seyretti. Hatta benim tabletimi aldı ve baktı. Arkasına baktı.

-Ağabey bu tablet değil ki! Bu bildiğin toprak parçası... Sizi birisi fena kandırmış. Çok komik. Hiç böyle tablet mi olur? Amma da komiksiniz. Tablet dediğin ekranlı olur. Saflar sizi...

-Bak Mertçiğim. Bu kil tablet... Tarihteki ilk yazı bu çivi yazısı... Şu üzerindeki yazılar... Onlar çiviye benzediği için çivi yazısı deniyor. Ayrıca eskiden yani çivi yazısının kullanıldığı zamanlarda kâğıt bilinmediği için insanlar yazılarını kilden yapılmış böyle tabletlere yazmışlar.

-Sizin çok eskiden kalan tanıdıklarınız mı var? Neden böyle bir şey göndermiş ki?

-Bu eskiden kalan bir tablet değil. Bu oldukça yeni bir tablet... Bize çivi yazısı ile bir mesaj göndermişler. Bu da oldukça ilginç bir durum... Bunu kimin gönderdiğini bilmiyoruz. Ayrıca bu tabletlerde ne yazdığını da yine bilmiyoruz. Üstelik herkesin tabletinde farklı yazılar yazıyor. O kişi nende böyle bir şey yapmış çözemedik.

-Ağabey onu bilmiyorum ama keşke şimdi de bu tabletler kullanılsaydı, çok eğlenceli olurdu. Yazı yazmak için çamurla oynayıp duracaktık. Oyun hamuru gibi... Ben böyle eğlenceli olacaksa bu çivi yazsını da kolay bir şekilde öğrenirdim. Ayrıca bunları size gönderen kişi kimse ona da çok kırıldım. Ben de tayfanın bir elemanıyım. Neden bana da göndermemişler ki?

Mert'in bunu dert edip başımın etini yiyeceğini düşünüyordum ki; hiç de öyle olmadı. Mert gayet sakin bir şekilde benim tabletimi istedi. Sonra da hemen arkamdaki boş sıraya oturdu ve çantasından oyun hamurunu çıkardı. Sonra da bendeki tabletin aynısını yapmaya başladı. Kil tabletin şeklinin neredeyse aynısını yaptı. Sonra da eline aldığı kalemle üzerindeki şekilleri yapmaya başladı. Çok yetenekliydi. Sadece bir şeyi başarması için istemesi gerekiyordu.

-Aferin Mert harikasın, dedim: Okuma yazma işini çözemedin ama bu çivi yazısı okuma ve yazmayı daha kolay çözeceksin gibi...

Benim sözlerime tayfanın diğer elemanları da gülerken Mert de bana kızdı:

-Ağabey!

Öğretmenin gelmesi ile hepimiz ayağa kalktık. Mert'in kimseden haberi yoktu. O kendi kil tabletini yetiştirmeye çalışıyordu.

Öğretmenimiz geldi ve bizim sıraların önünde durdu. Mert kil tablet işini artık bitirmişti. Ben onun önünden aldım ve öğretmenin önüne koydum. Sonra da diğerleri benim yaptığımı yaptı ve kendi kil tabletlerini benimkinin yanına koydular. Öğretmenimiz bir zaman önünde duran nesnelere inceledi. Sonra dördünü de yan yana koydu ve fotoğrafını çekti.

Anladığım kadarıyla çektiği fotoğrafı Mine Ablaya gönderdi. Fotoğrafın altına da birkaç cümle yazdı.

-Çocuklar Mine Hanıma bu tabletlerin fotoğrafını gönderdim. Kendisinin gönderip göndermediğini sordum. Kendisi mesajı gördüğünde cevap verecektir. Şimdi dağılım ben cevap geldiğinde size haber veririm.

Biz topladık ve sınıftan ayrılmak üzere sınıf kapısından çıkmak üzereyken öğretmenin telefonuna mesaj geldi. Bunu sesinden anladık.

-Çocuklar bir saniye, dedi öğretmen. Bunu söylerken telefona bakıyordu. Sonra konuşmasına devam etti: Mine Hanım bu kil tableti kendisinin göndermediğini yazmış.

-O zaman kim gönderdi bunları bize, diye sordu Hayri.

-Çember gittikçe daralıyor. Mine Abla ve öğretmenimiz değilse geriye pek seçenek kalmıyordu. Benim aklıma gelen tek bir kişi var.

Cümlenin sonunu Osman değil hep birlikte söyledik:

-Cesur Taş

-Kil tablet de neymiş? Böyle hediye mi olur? İnsan bir yarım kokoreç veya yarım ekmek köfte ısmarlar. Bu da ne böyle?

Kamil'in konuşması gergin havayı dağıttı.

-Çocuklar yakın zamanda Cesur Taş'ın adını duyup peşine düşeriz gibi geliyor bana. Ayrıca Mine Hanım, bu tabletlerde yazan metinleri tercüme ettireceğini söyledi. Bildiği bir uzman varmış. Tercüme ettikten sonra bize haber verecek.

Yaz tatilinde plan yapmam gerek kalmadı diye düşündüm. Anladığım kadarıyla Cesur Taş bizim yerimize plan yapmıştı? Tek bilmediğimiz ise bizi nelerin beklediğiydi. Bakalım ülkemizin neresine veya Dünya'nın hangi köşesine savrulacaktık.

Akşam yatarken tableti masamın üzerine koydum ve bir süre düşündüm. Acaba bu tabletin üzerinde ne yazıyordu. Bunları düşünerek daldım.

TABLETLERİN SIRRI ÇÖZÜLÜYOR

Kahvaltıyı yaptıktan sonra ilk tatil günümüzü planlamaya çalışırken kapı çaldı. Gelen kişi Hayri'ydi. Ben hemen yanına koştum. Hayri oldukça heyecanlıydı.

-Levent günaydın, seni almaya geldim. Tayfa olarak okulda toplanıyoruz. Öğretmen bu sabah erkenden mesaj gönderdi. Acilmiş.

-Acil olan ne ki, diye sordum ama Hayri'den pek cevap çıkmadı. O da benim gibiydi. Bir şey bilmiyordu.

Hazırlanıp dışarı çıktığımızda diğer arkadaşlarımı da gördüm. Osman da Kamil de bahçe kapısında bizi bekliyorlardı. Hemen bisikletlerimize atladık ve okula doğru yola çıktık.

Okula vardığımızda kapı açıktı. Hemen içeri girdik ve doğruca sınıfımıza çıktık. Sınıfa girdiğimizde çok güzel bir sürprizle karşılaştık. Karşımızda Mine Abla duruyordu. Mine Ablayı görmeyeli epey uzun zaman olmuştu. Onu en son Göbeklitepe'ye gittiğimizde görmüştük. Hemen ona doğru koştuk ve hepimiz birden sarıldık.

-Mine Abla hoş geldin. Seni çok özlemiştik, dedim.

Kısa sürede yumak haline gelmiştik. Mine Abla da bizi gördüğüne memnun görünüyordu. Biz sıramıza oturduk. Mine Abla ile öğretmenimiz de masanın üzerine oturdular.

Osman:

-Mine Abla bu kil tabletlerde ne yazdığını söylemek için buraya kadar gelmenize gerek yoktu. Seni gördüğümüze çok sevindik ama buraya gelerek zahmet etmişsin.

Mine Abla gülümsedi:

-Teşekkür ederim Osman. Aslında tam olarak onun için gelmedim. Hem sizi bilgilendirmek hem de yeni bir maceraya başlamak için geldim. Bu size gelen kil tabletler Cesur tarafından gönderilmiş. Sizin tabletlerin üzerinde neler yazdığını bir uzmana çözdürdüm. Ve biraz araştırınca Cesur'un yine bir şeylerin peşinde olduğunu anladım. Sanırım Cesur yine harekete geçti. Hem sizi korumak hem de onu yakalamak istiyorum. Sabah ailelerinize haber verdik. Yine bir yolculuğa çıkıyoruz.

Öğretmenimiz Mine Abla ara verince konuşmaya başladı:

-Çocuklar, ben sabah size mesaj gönderdikten sonra ailelerinize bilgi verdim. Onların onayını aldım. Birlikte bir yolculuğa çıkıyoruz. Hem Cesur'u yakalaya-

caklar ve biz de yardım edeceğiz. Hem de Sizi korumuş olacağız.

Herkes bu fikre bayıldı. Macera başlamıştı. Mine Abla ve oğretmenimizin yanında kendimizi gúvende hissediyorduk. Bu yúzden kimse korkmuyordu. Anlaşılan bu yaz oldukça hareketli gececekti.

Heyecan içinde Hayri hepimizin unuttuđu soruyu sordu:

-Peki Mine Abla, tabletlerde ne yazıyormuř?

-Evet iyi ki aklıma getirdin. Neredeyse unutuyordum. Bana kil tabletlerinizi verir misiniz?

Hepimiz tableti öğretmen masasının üzerine koyduk. Mine Abla masanın önüne geçti. Sonra da tabletlerimizi telefonuna bakarak bir kare oluşturacak şekilde yan yana getirdi. Artık bir bütünün dört parçası gibi duruyordu.

-Çocuklar, uzmanın anlattığına göre bu dört tablet parçası birbirinden ayrı ayrı okunmuyormuş. Bunu yazan kişi yazdığı büyük bir tableti dörde bölmüş. Yani aslı bu şekildeymiş. Bu metinde de yazan şeyi size okuyorum.

Hazır olun yeniden
Ve bekleyin beni
Bu yarış bakaalım
Kim kazanacak

Cesur

-Bu adam bize kafayı takmış. Anlaşılan onu yakalamadan bize rahat yok, dedim.

-Evet Levent-
çiğim, bu
yüzden siz-

den ayrılmıyorum. Sizi ancak bu sayede koruyabilirim. Hem sizin yardımınız olmasa onu yakalayamam. Haydi bakalım. Şimdi birlikte yola çıkıyoruz. Ayrıntıları size öğle saatinde bulduğumuzda anlatacağım.

Öğle arası olmadan çantamızı hazırladık ve okula doğru yola çıktık. Zaten biz daha gitmeden annem hazırlıklara başlamıştı. Biz de ona yardım ettik. Öğretmenimizin ve Mine Abla'nın da yanımızda olması onları rahatlatıyordu. Daha önce de onlarla yolculuk yaptığımız için bizi merak etmesine gerek yoktu. Mert ile birlikte yola koyulduk. Mert yanına kendi yaptığı tabletini ve yeni tabletler yapmak için oyun hamurlarını bile almıştı.

Okula geldiğimizde Mine Abla ile öğretmenimizi bizi bahçede beklerken bulmuştuk. Okula ilk gelen bizdik. Beklemeye başladık. Zaten çok geçmeden de tayfanın diğer elemanları da geldi. En son bizi havaalanına götürecek minibüs geldi. Hepimiz bindik ve yola koyulduk.

Havaalanına vardığımızda uçağa bindik ve uçuş saati gelince uçak havalandı. Yeni bir macera başlamış oldu. Mine Abla yerine oturunca konuşmaya başladı:

-Arkadaşlar biletinizden de anlaşılacağı üzere Amasya Merzifon Havalimanına uçuyoruz. Oradan da Çorum'a

gideceğiz. Cesur'un size gönderdiği çivi yazısı Hititlerin kullandığı dilde yazılmış. Yani Cesur ne planlıyorsa bunu Çorum'da yapacak olmalı. Onun bizim uçtuğumuz havaalanına bilet aldığını öğrendik.

-Yani Cesur şu anda bu uçakta mı?

-Hayır çocuklar merak etmeyin. Ben sizinle okulda konuşurken haber geldi. Bizden daha önce uçmuş. Yani onun biraz gerisindeyiz. Acele edersek onu yapacağı şeyi yapmadan durdurabiliriz. Ne planladığını henüz bilmiyoruz. Çorum Hititliler için oldukça önemli bir yere sahip... Çorum'da Hititlilere ait oldukça önemli yerleşim yerleri var. Hititlerin başkenti Hattuşa'da, Çorum'da... Cesur'un da oraya gideceğinden şüpheleniyoruz. Cesur ne planlıyorsa orada yapacak olabilir.

Ben hemen telefonumu açtım ve Hititler hakkında okumaya başladım. Osman da hemen yanımda benim açtığım sayfayı okumaya çalışıyordu. Öğretmenimizle Mine Abla da önlerindeki bilgisayardan gideceğimiz yerle ilgili bir şeyler okuyordu. Hatta öğretmenimiz bunlarla ilgili notlar alıyordu.

Hayri uyuyor, Kamil ile Mert de hostesten sandviç istiyordu. Heyecan onları acıktırıyormuş. Bana öyle söylediler. Mert'i bilmem ama bizim Kamil ya hep çok heyecanlı ya da hep çok aç.